

അല്പകാലത്തെ പേരിൽ നിന്നും പ്രശസ്തിയിൽ നിന്നും വേറിട്ടിരിക്കുന്നവരാണ് സർവ്വർക്കും പ്രിയപ്പെട്ടവരായി തീരുന്നത്.

ഇന്ന് ബാഹ്യാദ വിശേഷമായിട്ടും കുട്ടികളുമായി മിലനം ആഘോഷിക്കുവാനാണ് വന്നിരിക്കുന്നത്, ഏതു പോലെ കുട്ടികൾ നിരന്തര യോഗികളാണോ അതായത് ബാബയുടെ സ്നേഹമാകുന്ന സാഗരത്തിൽ ലയിച്ചിരിക്കുന്നവരാണോ, അതുപോലെ ബാബയും കുട്ടികളുടെ സ്നേഹത്തിൽ നിരന്തരം കുട്ടികളുടെ ഗുണഗാനങ്ങൾ പാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഓരോ കുട്ടിയുടെയും ഗുണമാലയും ഓരോ കുട്ടിയുടെയും ശ്രേഷ്ഠ ചരിത്രത്തിന്റെ ചിത്രവും ബാഹ്യാദയുടെ അടുത്തുണ്ട്. ബാഹ്യാദയുടെ അടുത്ത് വളരെ വലിയ, വളരെ സുന്ദരമായ ചൈതന്യ മുർത്തികളുടെ ക്ഷേത്രമെന്നു പറയു അഥവാ ചിത്രശാല എന്നു പറയു, സദാ മുന്നിലുണ്ട്. ഓരോരുത്തരുടെയും ചിത്രവും മാലയും സദാ ബാബ കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ചിലരുടെ മാല വലുതാണ്, ചിലരുടെ ചെറുതും. നിങ്ങൾക്കെല്ലാവർക്കും ഒരു ബാബയെ ഓർമ്മിച്ചാൽ മതി എന്നാൽ ബാഹ്യാദക്കു സർവ്വ കുട്ടികളെയും ഓർമ്മിക്കേണ്ടി വരുന്നു - ഒരാളെ പോലും മറക്കുക സാധ്യമല്ല. അഥവാ മറന്നാൽ പരാതികളുടെ മാല അണിയേണ്ടി വരും. കുട്ടികൾ പരാതികളുടെ മാല അണിയിക്കുന്നു, ബാബ വിജയത്തിന്റെ മാല അണിയിക്കുന്നു. വളരെ സമർത്ഥരാണ് കുട്ടികൾ സഹായമെടുക്കുന്നതിൽ സമർത്ഥരാണ്, ധൈര്യത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ യഥാക്രമമാണ്. ധാരാളം കേട്ടു കഴിഞ്ഞു, ഇനി ബാക്കി എന്താണ് ചെയ്യുവാനുള്ളത്? ഇനി മിലനം ആഘോഷിക്കുക മാത്രം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നാൽ മതി. ഇപ്പോഴത്തെ മിലനം സമ്പന്ന സ്ഥിതിയുടെ അനുഭവം ചെയ്തിപ്പിക്കുന്നതു പോലെ നിരന്തരം മിലനം ആഘോഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുക. കേട്ടതിന്റെയെല്ലാം പ്രതിഫലമായി സദാ ബാബ് സമാൻ സമ്പന്ന സ്വരൂപം കാണിക്കു. അനേകം പിടക്കുന്ന ആത്മാക്കളുടെ കാത്തിരിപ്പു സമാപ്തമാക്കു. സമ്പന്ന ദർശനീയ മുർത്തിയായി മാറി അനേകർക്ക് ദർശനം നൽകൂ. ഇപ്പോൾ ദുഃഖത്തിന്റെയും അശാന്തിയുടെയും അനുഭൂതി അതിയിലേക്കു പൊയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ് - അതിനെ തന്റെ അന്തിമ സ്റ്റേജിലൂടെ സമാപ്തമാക്കുന്ന കാര്യം തീവ്രഗതിയിലാക്കൂ. മാസ്റ്റർ രചയിതാവിന്റെ സ്റ്റേജിൽ സ്ഥിതി ചെയ്ത് തന്റെ രചനയുടെ പരിധിയില്ലാത്ത ദുഃഖവും അശാന്തിയുമാകുന്ന സമസ്ത സമാപ്തമാക്കൂ. ദുഃഖം ഹരിക്കുന്നവന്റെയും സുഖം നൽകുന്നവന്റെയും പാർട്ട് അഭിനയിക്കൂ. സുഖ ശാന്തിയുടെ ഖജനാവില്ലാത്ത തന്റെ രചനക്കു മഹാദാനവും വരദാനവും നൽകൂ, രചനയുടെ നിലവിളി കേൾക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നുണ്ടോ? അതോ തന്റെ തന്നെ ജീവിത കഥ കേൾക്കുന്നതിലും കാണുന്നതിലും ബിസിയാണോ? തന്റെ ജീവിതത്തിലെ കർമ്മങ്ങളുടെ കഥ അറിയുന്ന ത്രികാല ദർശിയായി മാറിയില്ലേ! അപ്പോൾ ഇനി ഓരോ കർമ്മവും അന്യ ആത്മാക്കളുടെ മംഗളത്തെ പ്രതി കാര്യത്തിൽ പ്രയോഗിക്കൂ. തന്റെ കഥ കൂടുതലായി വർണ്ണിക്കാതിരിക്കൂ - എനിക്കു വേണ്ടി എന്തെങ്കിലും ചെയ്യൂ, എനിക്കു പറയാനുള്ളതും കൂടി കേൾക്കൂ, എനിക്കു തീരുമാനമെടുക്കുവാൻ സമയം തരൂ. ഇപ്പോൾ അനേകർക്കുവേണ്ടി തീരുമാനമെടുക്കുന്നവരാകൂ - ഓരോരുത്തരുടെയും കർമ്മത്തിന്റെ ഗതി മനസ്സിലാക്കി ഗതിയും സദ്ഗതിയും നൽകുന്ന തീരുമാനമെടുക്കൂ. സൗകര്യങ്ങൾ എടുക്കുന്നവരാകാതെ, ദാതാവായി കൊടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കൂ. ഏതൊരു സേവനത്തെ പ്രതിയും സ്വയത്തെ പ്രതിയും ത്യാഗത്തിന്റെ ആധാരത്തിൽ സ്വ ഉന്നതിയിൽ അഥവാ സേവനത്തിൽ അല്പകാല സഫലത പ്രാപ്തമാകുക തന്നെ ചെയ്യും എന്നാൽ ഇന്ന് മഹാനാകും നാളെ മഹാനതക്കു വേണ്ടി ദാഹിക്കുന്ന ആത്മാവായി മാറും. സദാ പ്രാപ്തിക്കുള്ള ഇച്ഛയിൽ കഴിയും. പേരു കിട്ടിയാൽ മതിയായിരുന്നു, കാര്യം നടന്നാൽ മതിയായിരുന്നു - ഇപ്രകാരം ഇച്ഛാമാത്രം അവിദ്യ സ്വരൂപം ആകുവാൻ സാധിക്കാതെ വരും. ഏതുപോലെ ബാബ നാമ രൂപത്തിൽ നിന്നും വേറിട്ടിരിക്കുന്നുവോ, എന്നാൽ ഏറ്റവും കൂടുതൽ നാമങ്ങളുടെ കീർത്തനം ബാബയുടേതാണ്, അതുപോലെ അല്പകാല പേര് പ്രശസ്തി എന്നിവയിൽ നിന്നും വേറിട്ടവരാകുമെങ്കിൽ സദാകാലത്തേക്കു സർവ്വരുടെയും പ്രിയപ്പെട്ടവരായി സ്വാഭാവികമായും മാറും. പേരിനും പ്രശസ്തിക്കും വേണ്ടിയുള്ള യാചകത്വത്തിന്റെ അംശമാത്രയെ പോലും ത്യാഗം ചെയ്യൂ - അങ്ങനെയുള്ള ത്യാഗിക്കു വിശ്വത്തിന്റെ ഭാഗ്യ വിധാതാവായി മാറുവാൻ സാധിക്കും. കർമ്മത്തിന്റെ ഫലം കഴിക്കുന്ന ശീലം കൂടുതലാണ് - അതുകൊണ്ട് മുക്കാത്ത കായാണ് കഴിക്കുന്നത് - സമ്പാദിക്കുവാൻ അതായത് പഴം പഴുക്കുവാൻ സമ്മതിക്കുന്നില്ല. മുക്കാത്ത കായ് കഴിക്കുന്നതിലൂടെ എന്തു സംഭവിക്കുന്നു? എന്തെങ്കിലുമൊക്കെ ഇളക്കങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നു. അതുപോലെ സ്ഥിതിയും ഇളകി പോകുന്നു. കർമ്മത്തിന്റെ ഫലം സ്വാഭാവികമായും നിങ്ങൾക്കു മുന്നിൽ സമ്പന്ന സ്വരൂപത്തിൽ വരും. ഒരു ശ്രേഷ്ഠ കർമ്മം ചെയ്യുന്നതിനു നൂറു മടങ്ങ് സമ്പന്ന ഫലം സ്വരൂപത്തിൽ വരും എന്നാൽ അല്പകാലത്തേ ഇച്ഛകൾ ഇല്ലാത്തവരായി മാറൂ. ത്യാഗം ചെയ്താൽ ഭാഗ്യം താനേ നിങ്ങളുടെ പുറകെ വരും. ഇച്ഛ - നല്ല കർമ്മങ്ങളെ ഇല്ലാതാക്കും, അതുകൊണ്ട് ഇച്ഛാ മാത്രം അവിദ്യ

ആകൂ. ഇപ്പോഴും എന്തെന്നറിയാത്ത അവിദ്യ. മഹാൻ ജ്ഞാനി സ്വരൂപമാക്കുകയാണ് എന്നാൽ കൂടുതൽ സമർത്ഥരാകാതിരിക്കൂ. ഇതു നടക്കുക തന്നെ വേണം, ഞാനാണിതു ചെയ്തത്, എനിക്കിതു കിട്ടുക തന്നെ വേണം -ഇതിനെയാണ് ന്യായമെന്നു വിചാരിക്കരുത്. എനിക്കു ന്യായം ലഭിക്കണം, ഭഗവാന്റെ വീട്ടിൽ ന്യായം ലഭിച്ചില്ലെങ്കിൽ പിന്നെ വേറെ എവിടെയാണ് ലഭിക്കുക! ഒരിക്കലും ഇപ്രകാരം ന്യായം ചോദിക്കുന്നവരാകാതിരിക്കൂ. ഏതെങ്കിലും പ്രകാരത്തിൽ എന്തെങ്കിലും യാചിക്കുന്നവർക്ക് സ്വയം തൃപ്ത ആത്മാവായി അനുഭവം ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കില്ല. അതുകൊണ്ട് സദാ സർവ്വപ്രാപ്തികളാൽ തൃപ്ത ആത്മാവായി മാറൂ. ബ്രഹ്മണ ജീവിതത്തിന്റെ സ്റ്റോഗൻ തന്നെ മാസ്റ്റർ സർവ്വശക്തിമാന്റെ ഖജനാവിൽ അപ്രാപ്തമായ ഒരു വസ്തുവില്ല എന്നാണ്. ഈ സ്റ്റോഗൻ സദാ സ്മൃതിയിൽ വയ്ക്കൂ. ഇപ്പോൾ ഗുഹ്യ ജ്ഞാനത്തോടൊപ്പം ഗുഹ്യ പരിവർത്തനം കൊണ്ടു വരൂ. ബുദ്ധിമുട്ടായി തോന്നുന്നുണ്ടോ? അനേകരുടെ ബുദ്ധിമുട്ടിനെ സഹജമാക്കുന്ന ചാവേർപ്പടയാണ്. ശരി.

അങ്ങനെയുള്ള സദാ മഹാദാനികളും വരദാനികളും, അല്പകാല ഇപ്പോഴുള്ള അവിദ്യയാക്കി മാറ്റിയ, സ്വയം ത്യാഗം ചെയ്ത് സർവ്വർക്കും ഭാഗ്യം നൽകുന്ന വിധാതാക്കളായ, സദാ സമ്പന്നരും സന്തുഷ്ടരുമായി കഴിയുന്ന, സർവ്വരുടെയും സമസ്തകൾക്കു സമാധാനം നൽകുന്ന -ബാപ് സമാൻ മഹാൻ ആത്മാക്കൾക്ക് ബാപ്ദാദയുടെ സ്നേഹ സ്മരണകളും നമസ്കാരവും.

ദാദിമാരുമായി വ്യക്തിഗത കൂടിക്കാഴ്ച:

കളിക്കാരനായിരുന്ന് ഓരോ സമയത്തേയും കളി കണ്ടിരിക്കുന്നതിൽ ആനന്ദം ഉണ്ടാകുന്നു അല്ലേ. കളിക്കാരന്റെ സ്റ്റേജ് സദാ ഹാഷിതമുഖമായിരിക്കുന്ന അനുഭവം തരുന്നു. ഏതു പ്രകാരത്തിലുള്ള എങ്ങനെയുള്ള കാര്യമായാലും, ലോകം ആപത്തെന്നു വിശേഷിപ്പിക്കുന്ന കാര്യമായാലും കളിക്കാരനായി കളിക്കുന്നവർക്കും കളി കാണുന്നവർക്കും അതു മനോരഞ്ജനമായി അനുഭവപ്പെടും. വലുതിലും വലിയ ആപത്തുക്കൾ പോലും മനോരഞ്ജനം നൽകുന്ന ദൃശ്യമായി അനുഭവപ്പെടണം -ഇതാണ് മാസ്റ്റർ രചയിതാവിന്റെ സ്റ്റേജ്. മഹാവിനാശത്തെ പോലും സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ ഗേറ്റ് തുറക്കുന്നതിനുള്ള സാധനമായി പറയുമ്പോൾ-എവിടെ മഹാവിനാശം, എവിടെ സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ ഗേറ്റ്! അപ്പോൾ മഹാവിനാശം എന്ന ആപത്തിനു പോലും മനോരഞ്ജനത്തിന്റെ രൂപം നൽകിയിരിക്കുന്നു -അപ്രകാരത്തിലുള്ള കൊച്ചു കൊച്ചു സമസ്തകളും ആപത്തുകളും മനോരഞ്ജനത്തിനുള്ള രൂപത്തിൽ കാണപ്പെടണം. "അയ്യോ അയ്യോ" എന്നതിനു പകരം "ആഹാ ആഹാ" എന്ന വാക്ക് വരണം. ഇതിനെയാണ് പറയുന്നത് അംഗദ സമാനമുള്ള സ്റ്റേജ്. യോഗികളുടെ സ്റ്റേജ് എന്ന് ലോകം വർണ്ണിക്കുന്ന -ദുഃഖം പോലും സുഖ രൂപമായി അനുഭവപ്പെടണം -ദുഃഖവും സുഖവും സമാനമായിരിക്കണം, നിന്ദയും സ്തുതിയും സമാനമായി കാണണം. ഇത് സുഖമാണ്, ഇത് ദുഃഖമാണ് എന്ന വേർതിരിച്ചുള്ള അറിവ് ഉണ്ടായിരിക്കുമ്പോഴും ദുഃഖത്തിന്റെ പ്രഭാവത്തിലേക്കു വരരുത്. ദുഃഖത്തിൽ ബലി കഴിക്കപ്പെടുമ്പോഴും സുഖത്തിന്റെ ദിനങ്ങൾ വരികയാണ് എന്ന് മനസ്സിലാക്കുക. ഇതിനെയാണ് പറയുന്നത് സമ്പൂർണ്ണ യോഗി. പരിവർത്തന ശക്തിയെന്നു പറയുന്നത് ഇതിനെയാണ്. ശത്രുവിനെ പോലും സുഹൃത്തായി പരിവർത്തനപ്പെടുത്തണം -ശത്രുവിന്റെ ശത്രുത നടപ്പിലാകരുത്. ശത്രുവായി വന്ന് ബലിയായി പോകണം. ഇതാണ് ശക്തികളുടെ മഹിമ. അങ്ങനെയുള്ള ശക്തിസേന തയ്യാറായോ! വിശ്വത്തെ പരിവർത്തനപ്പെടുത്തുമെന്ന് വെല്ലുവിളിക്കുമ്പോൾ ഇത് അത്ര വലിയ കാര്യമാണോ -ഇതിനുള്ള സഹജമായ മാർഗ്ഗമാണ് -എടുക്കുന്നവരാകരുത്, കൊടുക്കുന്നവരായി മാറണം. ദാതാവിനു മുന്നിൽ സ്വയം എല്ലാവരും തല കുനിക്കും. എന്തെങ്കിലും ഒരു സാധനം കൊടുക്കുമ്പോൾ വാങ്ങുന്നവന്റെ ശിരസ്സും കണ്ണും താഴേക്കു കുനിയുന്നു- വിനയം പ്രകടിപ്പിക്കുവാനാണ് അപ്രകാരം ചെയ്യുന്നത്. ഇത് സ്ഥൂലമായ യുക്തിയാണ്, ഇവിടെ സംസ്കാര സ്വഭാവത്താൽ കുനിയുന്നു, അപ്പോൾ ശത്രുക്കൾ പോലും ബലിയാടും. അപ്പോൾ അങ്ങനെയുള്ള ശക്തിസേന തയ്യാറായോ?

(ബോംബേക്കാർ സിൽവർ ജൂബിലി ആഘോഷിക്കുകയാണ്) സിൽവർ ജൂബിലി ആഘോഷിച്ചോളൂ എന്നാൽ സ്വയം സംസ്കാര മിലനത്തിന്റെ ജൂബിലി ആഘോഷിക്കൂ. ബാപ്ദാദക്കും വരുവാൻ സാധിക്കുന്ന ജൂബിലിയായിരിക്കണം. പ്രഭാഷണം നടക്കുന്ന ജൂബിലിയിൽ വരില്ല -സംസ്കാര മിലനത്തിന്റെ ജൂബിലിയിലാണ് വരിക. ആദ്യം കാണിച്ചു തരൂ -ബോംബേ ഉദാഹരണമായി മാറൂ -സദാ വിജയി, സദാ നിർവിഹ്വനമാകുന്ന, അങ്ങനെയുള്ള ജൂബിലി ആഘോഷിക്കൂ. ലോകരേ ഉണർത്തുന്നതിനുള്ള ജൂബിലിയായിരിക്കണം. ഇന്നത്തേക്കാലത്ത് ലോകർക്ക് അനുഭവം നൽകുന്ന അനുഭവി മുർത്തികളുടെ ആവശ്യമുണ്ട്. വിദേശത്ത് അനുഭവങ്ങൾ നൽകുവാൻ ആരംഭിച്ചതു പോലെ -അവർക്ക് അനുഭവപ്പെട്ടു ഏതോ ആത്മീയ ശക്തിയാണ് സംസാരിക്കുന്നതെന്ന്, അങ്ങനെയുള്ള അലയുടെ അനുഭവം ഭാരതത്തിൽ ചെയ്തി

പ്പിക്കൂ. അങ്ങനെയുള്ള സിൽവർ ജൂബിലി ആഘോഷിക്കൂ -ടോപ്പിക്കിലൂടെ ടോപ്പ് സ്റ്റേജിന്റെ അനുഭവം നൽകൂ.

അവ്യക്ത മഹാവാക്യം - സഫലമാക്കൂ സഫലതാമൂർത്തിയാകൂ

ഏതുപോലെ ബ്രഹ്മാബാബ നിശ്ചയത്തിന്റെ ആധാരത്തിൽ, ആത്മീയ ലഹരിയുടെ ആധാരത്തിൽ, നിശ്ചിത ഭാവിയുടെ അറിവുള്ളവനായി മാറി സെക്കന്റിൽ എല്ലാം സഫലമാക്കി, ഒന്നും തനിക്കായി വെച്ചില്ല, സഫലമാക്കി. അതിന്റെ പ്രത്യക്ഷ തെളിവായി കണ്ടു അവസാനം ദിവസം വരെ ശരീരംകൊണ്ട് പത്ര വ്യവഹാരത്തിലൂടെ സേവനം ചെയ്തു, നാവിലൂടെ മഹാവാക്യങ്ങൾ ഉച്ചരിച്ചു. അവസാന ദിവസവും സമയം സങ്കല്പം ശരീരം എന്നിവ സഫലമാക്കി. അപ്പോൾ സഫലമാക്കുക എന്നാലർത്ഥം തന്നെയിതാണ് ശ്രേഷ്ഠ കാര്യത്തിനായി ഉപയോഗിക്കുക. ഇപ്രകാരം ആരാണ് സഫലമാക്കുന്നത് അവർക്ക് സഫലത സ്വാഭാവികമായും പ്രാപ്തമാകുന്നു. സഫലത പ്രാപ്തമാക്കുന്നതിനുള്ള വിശേഷ ആധാരമാണ് -ഓരോ സെക്കന്റും ഓരോ ശ്വാസവും ഓരോ ഖജനാവും സഫലമാക്കണം. സങ്കല്പത്തിലും വാക്കിലും കർമ്മത്തിലും സംബന്ധ സമ്പർക്കത്തിലും സഫലതയുടെ അനുഭവം ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ സ്വയത്തെ പ്രതിയോ അന്യ ആത്മാക്കളെ പ്രതിയോ സഫലമാക്കി പൊയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കൂ. വ്യർത്ഥമാക്കാതിരിക്കുമെങ്കിൽ താനേ സഫലതയുടെ സന്തോഷമാകുന്ന അനുഭൂതി ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കും കാരണം സഫലമാക്കുക എന്നാലർത്ഥം വർത്തമാന സമയത്ത് സഫലത മൂർത്തിയാകുക, ഭാവിക്കു വേണ്ടി സമ്പാദിക്കുക എന്നാണ്.

ഈ ബ്രാഹ്മണ ജീവിതത്തിൽ-

- 1)ആരാണ് സമയത്തെ സഫലമാക്കുന്നത്, അവർ സമയത്തിന്റെ സഫലതയുടെ ഫലസ്വരൂപമായി രാജ്യ ഭാഗ്യത്തിൽ മുഴുവൻ സമയ രാജ്യാധികാരി ആയിരിക്കും.
- 2) ആരാണ് ശ്വാസം സഫലമാക്കുന്നത്, അവർ അനേക ജന്മം സദാ സ്വസ്ഥമായിരിക്കും. ഒരിക്കലും നടന്നു പൊയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കെ അവരുടെ ശ്വാസം നിലക്കില്ല. ഹൃദയ സ്തംഭനം ഉണ്ടാകില്ല.
- 3)ആരാണ് ജ്ഞാനത്തിന്റെ ഖജനാവു സഫലമാക്കുന്നത് അവർ അത്രയും വിവേകശാലികളായി മാറും, അവർക്ക് അനേക ജന്മത്തേക്ക് മന്ത്രിമാരുടെ അഭിപ്രായം എടുക്കേണ്ടതായി വരില്ല. സ്വയം വിവേകശാലിയായി രാജ്യം ഭരിക്കും.
- 4)ആരാണ് സർവ്വശക്തികളുടെയും ഖജനാവു സഫലമാക്കുന്നത് അതായത് അവയെല്ലാം കാര്യത്തിൽ പ്രയോഗിക്കുന്നത് അവർ സർവ്വ ശക്തി സമ്പന്നരായി തീരും. അവരുടെ ഭാവി രാജ്യത്തിൽ ഒരു ശക്തിയുടെയും കുറവുണ്ടാകില്ല. സർവ്വ ശക്തികളും സ്വാഭാവികമായും അവണ്ഡമായും ഇളകാത്തതായും നിർവ്വിഘ്നമായും കാര്യത്തിൽ സഫലതയുടെ അനുഭവം നൽകി കൊണ്ടിരിക്കും.
- 5) ആരാണ് സർവ്വ ഗുണങ്ങളുടെയും ഖജനാവുകളെ സഫലമാക്കുന്നത്, അവർ ഗുണമൂർത്തികളായി മാറുന്നു, ഈ അവസാന സമയം വരേയും അവരുടെ ജഡചിത്രങ്ങളുടെ മഹിമ "സർവ്വ ഗുണ സമ്പന്ന ദേവത" എന്നായിരിക്കും.
- 6)ആരാണ് സ്ഥൂല ധനത്തിന്റെ ഖജനാവു സഫലമാക്കുന്നത് അവർ 21 ജന്മത്തേക്ക് സമ്പന്നരായിരിക്കും. അതുകൊണ്ട് സഫലമാക്കൂ, സഫലത മൂർത്തിയാകൂ.

അങ്ങനെ സദാ സഫലത മൂർത്തിയാകാനുള്ള മാർഗ്ഗമാണ് -ഒരു ബലം, ഒരു വിശ്വാസം. നിശ്ചയം സദാ നിശ്ചിതമാക്കുന്നു. നിശ്ചിത സ്ഥിതിയുള്ളവർ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുമ്പോൾ തീർച്ചയായും സഫലത ലഭിക്കുന്നു. ഏതുപോലെ ബ്രഹ്മാബാബ ദൃഢ സങ്കല്പത്തോടുകൂടി ഓരോ കാര്യത്തിലും സഫലത പ്രാപ്തമാക്കിയോ, ദൃഢത സഫലതയുടെ ആധാരമായി മാറി, അതുപോലെ ഫോളോ ഫാദർ. ഓരോ ഖജനാവിനെയും ഗുണത്തെയും ശക്തിയെയും കാര്യത്തിൽ പ്രയോഗിക്കൂ അപ്പോൾ വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. സമ്പാദിക്കുന്നതിനുള്ള വിധി, സ്വരൂപിക്കുന്നതിനുള്ള വിധി ഉപയോഗിക്കൂ അപ്പോൾ വ്യർത്ഥത്തിന്റെ സ്റ്റോക്ക് സ്വാഭാവികമായും പരിവർത്തനപ്പെട്ട് സഫലമായിക്കൊള്ളും. ബാബയിലൂടെ എന്തെല്ലാം ഖജനാവുകൾ ലഭിച്ചുവോ, അതു ദാനം ചെയ്യൂ, സ്വപ്നത്തിൽ പോലും പ്രഭു പ്രസാദത്തെ എന്റേയെന്നു വിചാരിക്കരുത്.

എന്റെ ഗുണമാണ്, എന്റെ ശക്തിയാണ് -ഈ എന്റെ വരിക എന്നാലർത്ഥം ഖജനാവുകൾ വ്യർത്ഥമായി എന്നാണ്. തന്റെ ഈശ്വരീയ സംസ്കാരത്തെ പോലും സഫലമാക്കുമ്പോൾ വ്യർത്ഥ സംസ്കാരം സ്വാഭാവികമായും ഇല്ലാതാകും. ഈശ്വരീയ സംസ്കാരങ്ങളെ ബുദ്ധിയുടെ ലോക്കിൽ വയ്ക്കരുത്. കാര്യത്തിൽ പ്രയോഗിക്കൂ, സഫലമാക്കൂ. സഫലമാക്കുക എന്നാൽ സൂക്ഷിക്കുക, വർദ്ധിപ്പിക്കുക എന്നാണ്. മനസാ സഫലമാക്കൂ, വാക്കിലൂടെ സഫലമാക്കൂ, സംബന്ധ സമ്പർക്കവും, തന്റെ കർമ്മവും, ശ്രേഷ്ഠ സംഗവും തന്റെ ശക്തിശാലിയായ വൃത്തിയിലൂടെ സഫലമാക്കൂ. സഫലമാക്കുക തന്നെയാണ് സഫലതയുടെ താക്കോൽ. നിങ്ങളുടെ അടുത്ത് സമയവും സങ്കല്പവുമാകുന്ന ശ്രേഷ്ഠ ഖജനാവുണ്ട്, ഇതിനെ ” കം ഖർച്ച ബാലാനശീൻ” (കുറഞ്ഞ ചിലവ്) എന്ന വിധിയിലൂടെ സഫലമാക്കൂ. സങ്കല്പത്തിന്റെ ചിലവു കുറവായിരിക്കണം എന്നാൽ പ്രാപ്തി കൂടുതലായിരിക്കണം. ഒരു സാധാരണ വ്യക്തി മുന്നോ നാലോ മിനിറ്റ് സങ്കല്പത്തിനു ചിലവഴിച്ച ശേഷം, ചിന്തിച്ച ശേഷം സഫലത പ്രാപ്തമാക്കുന്നുവെങ്കിൽ അതു നിങ്ങൾക്ക് ഒന്നോ രണ്ടോ സെക്കന്റിൽ സാധിക്കണം. അതുപോലെ വാക്കും കർമ്മവും കുറഞ്ഞ ചിലവും സഫലത കൂടുതലും പ്രാപ്തമാക്കുമ്പോൾ അത്ഭുതം എന്നു പറയപ്പെടും.

സഫലത പ്രാപ്തമാക്കുന്നതിനുള്ള ആധാരമാണ് സത്യതയിൽ സഭ്യത അടങ്ങിയിരിക്കണം. സഭ്യത നിറഞ്ഞ വാക്കുകൾ, സഭ്യത നിറഞ്ഞ പെരുമാറ്റം, ഇതിലാണ് സഫലത ഇരിക്കുന്നത്. സഫലത മുർത്തിയാകാനുള്ള സഹജ മാർഗ്ഗമാണ് -എല്ലാവരുടെയും അനുഗ്രഹങ്ങൾ. ഏതു കുട്ടികൾക്കാണോ ബാബയുടെയും സർവ്വ ആത്മാക്കളുടെയും അനുഗ്രഹം പ്രാപ്തമാകുന്നത് അവർക്കു പരിശ്രമത്തിന്റെ അനുഭവം ഉണ്ടാകില്ല. അവർ സദാ സഫലരായിരിക്കും. ശരി.

വരദാനം-അവിനാശി ഉണർപ്പിലൂടെയും ഉത്സാഹത്തിലൂടെയും കൊടുങ്കാറ്റിനെ സമ്മാനമാക്കി മാറ്റുന്ന ശ്രേഷ്ഠ ബ്രാഹ്മണ ആത്മാവായി ഭവിക്കൂ!

ഉണർവും ഉത്സാഹവും ബ്രാഹ്മണരുടെ പറക്കുന്ന കലയുടെ ചിറകുകളാണ്. ഈ ചിറകുകൾ ഉപയോഗിച്ച് സദാ പറന്നുകൊണ്ടിരിക്കൂ. ഈ ഉണർവും ഉത്സാഹവും ബ്രാഹ്മണർക്ക് വലുതിലും വലിയ ശക്തിയാണ്. നീരസം നിറഞ്ഞ ജീവിതമല്ല. സദാ ഉണർപ്പിന്റെയും ഉത്സാഹത്തിന്റെയും രസമുണ്ടായിരിക്കും. ഉണർവും ഉത്സാഹവും ബുദ്ധിമുട്ടുകളെ എളുതാക്കി മാറ്റും, അവർ ഒരിക്കലും സ്വയം പഴിക്കുന്നവരായിരിക്കില്ല. ഉത്സാഹം കൊടുങ്കാറ്റിനെ സമ്മാനമാക്കി മാറ്റുന്നു, ഉത്സാഹം ഏതൊരു സമസ്യയെയും പരീക്ഷയെയും മനോരഞ്ജനത്തിന്റെ അനുഭവമാക്കി മാറ്റുന്നു. അങ്ങനെയുള്ള അവിനാശിയായ ഉണർവും ഉത്സാഹത്തിലും കഴിയുന്നവരാണ് ശ്രേഷ്ഠ ബ്രാഹ്മണർ.

സ്റ്റോഗൻ:-ശാന്തിയുടെ സുഗന്ധ ധൂപം ഉണർത്തി വയ്ക്കൂ അപ്പോൾ അശാന്തിയുടെ ദുർഗ്ഗന്ധം സമാപ്തമായിക്കൊള്ളും.